O EXCELENTĂ ÎNCHEIERE A SEZONULUI INTERNAȚIONAL:

ROMÂNIA — ȚARA GALILOR 2-0

ȘI FOTBALIȘTII NOȘTRI SE CLASEAZĂ PE PRIMUL LOC ÎN GRUPA I A PRELIMINARIILOR CAMPIONATULUI EUROPEAN

Probabil că în clipa cînd telexul i-a vestit victoria de la **București**, mult dintre cei mai renumiți comentatori de fotbal ai **Europei**, **Jean Philippe Rethacker**, a făcut ceea ce ne-a promis. S-a dus pînă jos, la restaurantul „Excelsior", și a închinat o cupă de vin negru, de Bordeaux, pentru succesul tricolorilor. **„Dacă există o justiție în fotbal**, ne spunea el în zilele cînd se alcătuiau seriile **Campionatului Europei, România trebuie să ajungă în sferturi. Nici nu vă dați seama că aveți în clipa de față o selecționată de primă clasă internațională. Așa este cînd lucrurile se petrec în casa ta. Noi, de la distanță, vedem mai bine. Țineți minte, aveți o reprezentativă care se poate bate de la egal la egal cu oricare selecționată din lume. În 1971, formația lui Angelo Niculescu va fi mai matură și mai echilibrată decît la Guadalajara. Mai cu seamă dacă va juca și Dobrin...**"

Da, stimate **Jean Philippe**, așa este. Lupta aceasta a calificărilor, terminată într-o după amiază bucureșteană de noiembrie, care a semănat mult cu o după amiază a orașelor galeze, a respectat justiția. Ea a văzut succesul **celei mai bune formații a grupei** și cine judecă obiectiv, fără patimă lucrurile, va recunoaște că în sferturile de finală a plecat adevărata ambasadoare a seriei. Privim înapoi drumul plin de ultele obstacole, cu altfel întorsături de situații. Startul părea că ne surîde. O garnitură secundă a **Cehoslovaciei** scăpa cu bine prin egalul de pe terenul ei. Rezultate normale mai departe. Chiar și egalitatea noastră la Cardiff. Un moment de rupere a echilibriului a venit prin victoria oaimenilor lui Novak — veritabili internaționali cehoslovaci — la Swansea. Treceam pe planul al doilea al luptei. La Bratislava redeveniserăm — pînă cu 120 de secunde înainte de final — favoriți serioși. Dar... Ei bine, în autobuzul care ne ducea spre aeroport, **Radu Nunweiller** îmi șoptea: „Tot noi ne calificăm!". Și ce a reprezentat **„marea condiție a calificării"**, acum cînd „spectacolul" din grupă s-a sfîrșit? Să-mi dați voie să spun că **acel 4—0 (nu numai victorie, ci și revitalizarea golaverajului) de la Helsinki!** Mai departe, ne-am fructificat matematic șansele. Nu treceți prea ușor peste acest termen — MATEMATIC —. El ascunde calitatea, căci doar echipele consacrate au voie să-l utilizeze. **Fiindcă îl aplică.** În regularitatea pe 180 de minute a naționalei eu văd **marea probă a definitivei ei intrări în Areopagul fotbalului european și** — îmi permit să spun — **chiar și în cel mondial**. Aș putea cita zeci de exemple de formații cu palmarese mult mai strălucitoare decît actualul, al selecționatei noastre, care n-au trecut asemenea probe de regularitate, pe „muche de cuțit", cu dezinvoltura și siguranța cu care și-au fructificat șansele tricolorii.

Ieri după amiază, formalitatea precisă de multi, nu s-a produs, în arenă. Cum îi știm — de o conștiinciozitate și o energie de admirat, viguroși și neobosiți, meseriași adevărați — galezii și-au apărat cu o onestitate și o neostoită dorință de victorie culorile într-un meci în care nici o miză competițională nu mai exista pentru ei; găsim însă că elogiile și respectul nostru trebuie să fie cu atît mai mari pentru ei și, implicit, valoarea succesului reprezentativei României, mai ridicată. **„Puteți fi bucuroși și mîndri**, îi spunea **Ron Davies** lui **Lucescu** după meci. **Ați învins pe merit, muncind din greu. N-am înțeles nici un moment să abandonați lupta, nici la 0—2, așa că victoria voastră a fost obținută prin luptă dreaptă și adevărată, sportivă. Mult succes mai departe!**". Cuvintele acestea înlocuiesc sute de rînduri de laude și sublinieri. Le-am transcris pentru că ele surprind cu exactitate finalul dureși și neîncetatei și foarte corectei — și ca aspect în sine și ca spirit de competiție — dispute din prima grupă.

Să ne liniștim acum, puțin... Vreo lună și jumătate o să tot povestim cum a fost. Fiindcă a fost frumos! Apoi, cu cît ne vom apropia de 12 ianuarie, cu atît vom deveni mai nerăbdători și mai emoționați. **La Zürich**, un bilețel — ca celelalte bilețele care au decis soarta națională noastre — ne va spune unde vor fi mușafirii tricolorii și ce oaspeți vor avea. **Ungaria... Anglia... Uniunea Sovietică... Iugoslavia... Republica Federală a Germaniei... Belgia... Italia...** Pe cine ați dori ca viitor adversar? Oricare dintre aceste echipe este foarte puternică, doar a trecut un „examen de foc". Oricare dintre ele poate să vină în calea națională **României**. Va avea de furcă, nu glumă!

ROMÂNIA — ȚARA GALILOR 2—0 (1—0)

AU MARCAT: Lupescu (min. 3) și Lucescu (min. 74).

STADIONUL „23 AUGUST"; teren uscat, cam moale; ceață ușoară la început, apoi cer senin, soare; circa 50.000 spectatori.

ROMÂNIA: Răducanu 7 (puțin întrebuințat) — Sătmăreanu 7, Lupescu 8, Dinu 8, Dobrin 8 — Dumitru 7, Nunweiller VI 8 — Lucescu 9, Dembrovschi 7, Dobrin 8, Iordănescu 8.

ȚARA GALILOR: Millington — Rodriguez, Phillips, Williams, Thomas — R. Reece, Hockey, G. Reece — Hill (min. 46: Cyril Davies), Ron Davies, James.

ARBITRU: Alfred Delcourt (Belgia) — R. Thibaut și Fr. Rion, toți din Belgia) a condus foarte bine; a dovedit multă exigență, dar a ținut bine sfîrșitul atelelor, stiuneri cînd a fost corect.

Efimie IONESCU

„A FOST GREU, TOT DRUMUL..."

Ieri, ovalul de beton de la „23 August" a încins sărbătoarea fotbalului românesc. A fost lume multă, neașteptat de multă, au fost placarde, au fost mii de steguleșe tricolore; a fost speranță, entuziasm, recunoștință. Aceste ultime 90 de minute puteau însemna totul sau nimic. După cinci meciuri aprige, anterioare, pe umerii echipei naționale apăsa încă răspunderea victoriei obligatorii și 50 000 de oameni au înțeles că trebuie să arunce în teren gîndul lor optimist și încurajarea caldă. Și, aidoma ca în meciul cu Cehoslovacia, băieții s-au aplecat și au ridicat această armă onestă, răsplătind cu victoria calificării investiția de sentimente a marelui public.

Am fi nesinceri să nu recunoaștem aici că tricolorii au coborît în arenă cu gheara emoției înfiptă în piepturile lor brave. Meciul călca paralel cu adversarul lui, mai destins și mai calm, pentru că venea din Insulele Britanice și pentru că miza reprezenta pentru el o noțiune abstractă... A venit golul lui Lupescu, o scînteie care a declanșat delirul tribunelor. Banca noastră de rezerve a sărit în sus, ca împinsă de un resort. Un singur om a rămas la locul lui, ghemuit, cu mîna fetei neclintită. Scena s-a repetat și la golul al doilea. Omul acela se numea Angelo Niculescu. Nu era poză în atitudinea lui, nici sensibilitate grea de urnit, era Angelo Niculescu cel de toate zilele, un interiorizat prin excelență, un ponderat și un taciturn. Dar poate că în clipele acelea de euforie, am zice național, cînd calificarea era ceva palpabil, omul acesta n-a mai avut putere să sară într-un picior de bucurie, pentru că atîtea dojeni și ironii adunate, il apăsau tocmai acum dureros. Poate că și demnitatea și cavalerismul l-au ținut pe loc, pentru ca nu cumva strigătul lui de izbîndă să pară un gest ostentativ și ieftin.

Am fi, de asemenea, nesinceri să nu amintim aici, că la pauză, în drum spre cabine, Deleanu și Lucescu discutau cu aprindere și în contradictoriu. Nu era o ceartă gravă, care să dărîme moralul unei echipe, era un diferend trecător și poate obiectiv, dar Răducanu, care venea în urma lor, ei bine, Răducanu s-a erijat spontan în rolul unui monitor, chemîndu-i la ordine cu un „SSST!" autoritar care nu admitea nici o împotrivire.

Din nou spre teren, față în față cu reprize a doua. Jucătorii noștri ți s-au părut descoperați de grijă. Zimbeau chiar și nu era nimic contrafăcut în aerul lor de siguranță. Își cîntăriseră partenerii de întrecere, pe galezii aceștia orgolioși dar comandați de spiritul fair-play-ului și constînța valorii superioare guverna acum cu discernămînt în tabăra noastră.

La sfîrșit, au fost îmbrățișări și bucurie nedisimulată. Fotbaliștii noștri, care mai cuceriseră un galon de consacrare internațională, erau jovialí, dar lucizi. „A fost greu, tot drumul a fost foarte greu", ne spune Radu Nunweiller, iar Iordănescu, mezinul echipei, felicitat de antrenorii săi, găsește replica cea mai matură care putea izbucni dintr-un fotbalist, acum în ceasul fericirii fără margini: „Vă mulțumesc pentru încrederea acordată".

Afară, mii de oameni își așteptau idolii cu tranzistoarele lipite de urechi, punctînd cu un val de urale cel de-al treilea gol înscris la Arad.

Și poate că undeva, pe străzile Capitalei, autobasculanta încărcată cu nisip pe care noi am zărit-o în dimineața meciului, mai gonea încă cu placarda montată deasupra cabinei, pe care un șofer anonim scrisese, stîngaci, cu litere groase: „HAI ROMÂNIA, NE TREBUIE CALIFICAREA!"

Ion CUPEN

MOMENTELE MAI IMPORTANTE ALE PARTIDEI

În ciuda vremii cețoase, care îmbia mai mult la o vizionare la televizor a decisivei partide cu Țara Galilor, mai ales că micul ecran oferea și „suplimentul" de la Arad, totuși tribunele Stadionului „23 August" erau aproape pline la începerea jocului. Și, spre norocul acestor veritabili suporteri ai echipei naționale, ceața s-a ridicat treptat și soarele a prins să le zîmbească, prevestind parcă ziua calificării.

PRIMUL ȘUT, PRIMUL CORNER, PRIMUL GOL...

Începe galezii, care pierd repede balonul și prima acțiune ofensivă a noastră se încheie cu primul șut la poartă, puternic, expediat de la distanță de Dinu. Exercițiam presiune în terenul oaspeților, a căror apărare rezistă. În min. 9 însă se produce o fază care va fi încheiată cu golul atît de dorit. **DOBRIN RECIȘTIGĂ MINGEA PE DREAPTA, FACE O FENTĂ DERUTANTĂ ȘI TRIMITE BALONUL PE STÎNGA, LA DELEANU, IEȘIT ÎN ATAC, O CURSĂ SCURTĂ A ACESTUIA, ȘI UN ȘUT PE JOS, RESPINS ÎNSĂ ÎN CORNER. BATE LUCESCU, FOARTE BINE, ȘI DIN MIJLOCUL JUCĂTORILOR SE ÎNALȚĂ... LUPESCU (venit în careu), CARE REIA CU CAPUL, SUB BARĂ: 1—0!** Entuziasmul cuprinde imensul stadion. Golul calificării, cel care ne acorda înfimul dar suficientul avantaj aspra cehoslovacilor, a fost marcat. Vo reuși echipa noastră direcția porții. Galezii contraatacă sporadic, fiind respinși cu usurință de apărarea noastră în frunte cu Lupescu și Dinu.

CONTINUĂ SUPERIORITATEA NOASTRĂ

Aspectul jocului n-avea să se schimbe prea mult în repriza a doua. Inițiativa aparține în continuare echipei noastre, care are din nou dese perioade de dominare netă, deși galezii ies mai des și mai periculos la atac, impulsionați de trioul R. Reece—Hockey—C. Reece. Minutele se scurg cu atacuri la ambele porți. Dinu și Nunweiller VI expediază șuturi tari, dar fără a atinge țintă în min. 55, iar Cyril Davies (care a luat locul lui Hill) îi imită în min. 57, stîrnind emoție în tribune.

ÎN SFÎRȘIT, UN GOL DUPĂ ALTE TREI OCAZII RATATE

După cinci minute însă, aveam să ratăm poate cea mai mare ocazie a meciului. **O REUȘITĂ ACȚIUNE A LUI DUMITRU CARE TRIMITE O PASĂ IDEALĂ, FĂCÎND SAH-MAT APĂRAREA GALEZĂ, SE DEMBROVSCHI SCAPĂ SINGUR SPRE POARTĂ, URMĂRIT DE APROAPE DE WILLIAMS. MILLINGTON ÎI IESE ÎNAINTE, DAR BĂCĂUANUL SALTĂ BALONUL PESTE EL... PE... LÎNGĂ BARĂ!** Și pentru ca emoțiile să continue, **IORDĂNESCU MAI RATEAZĂ O SITUAȚIE BUNĂ ÎN MIN. 65, RELUÎND CU CAPUL PESTE BARĂ O CENTRARE BUNĂ DE LA LUCESCU, EXCELENT LANSAT DE DOBRIN. IAR ACESTA, ÎN MIN. 68, REIA DE LA CIRCA 8 m, O MINGE RESPINSĂ DE WILLIAMS, DAR BARA SE OPUNE GOLULUI!**

Toate acestea însă, vor fi complet uitate în min. 74, cînd tribunele vor izbucni în uralele produse de încrucișarea celui de al doilea gol. **DELEANU ÎI PASEAZĂ LUI NUNWEILLER VI CARE-I „STRECOARĂ" MINGEA PRINTRE ADVERSARI LUI IORDĂNESCU, ACESTA SE LANSEAZĂ ÎNTR-O CURSĂ RAPIDĂ, CU RODRIGUEZ ÎN CIRCĂ, ȘI CENTREAZĂ DIN PLINĂ VITEZĂ. LUCESCU, SESIZÎND FAZA, TÎȘNESTE PE CENTRU ȘI RELA MINGEA... TRIMITÎND-O ÎN COLȚUL OPUS AL PORȚII: 2—0,** meciul este jucat!

Până la sfîrșit, tabela de marcaj nu mai suferă nici o modificare în ciuda atacurilor repetate, mai ales ale echipei noastre. O singură dată galezii au fost mai aproape de gol, în min. 78, cînd centrarea lui James l-a găsit liber pe C. Davies, dar acesta a trimis mingea în bară. În rest, terenul a fost stăpînit de jucătorii noștri, victorioși clar în fața unui adversar meritos.

Petre GAȚU

CINCI MINUTE DUPĂ MECI

TITUS OZON: *„Apreciez rezultatul meciului și calificarea noastră ca normale. Galezii — o plăcută surpriză pentru mine — au jucat, consider eu, mai bine decît în partida de la Praga. Din echipa noastră mă-au plăcut în mod deosebit jucătorii din apărarea imediată, Iordănescu — din ce în ce mai bun — și, bineînțeles, Dobrin. Cu acest meci se încheie și activitatea mea la lot și mă bucur că acest eveniment coincide cu o frumoasă performanță".*

NICOLAE LUPESCU: *„La lovitura de colț executată de Lucescu, m-am repezit și „am luat fața" la doi dintre adversarii mușchi în carcu. Am dat cu capul în mînge, dar n-am văzut-o intrînd în plasă. Cînd însă băieții au sărit pe mine să mă sărute, mi-am dat seama că am marcat și că din acel moment eram practic calificați în sferturile de finală ale Cupei Europei".*

ANGHEL IORDĂNESCU: *„Ce pot să mai spun acum decît că sînt nespus de fericit. Mulțumesc tuturor celor care m-au încurajat și au avut încredere în mine. Un singur lucru însă mă-se pare neplăcut în acest final victorios: tricoul cu nr. 11, pe care-l suport destul de greu, ca șefe de loc, și pe care îmi place să cred că l-am îmbrăcat azi pentru ultima oară".*

MIRCEA LUCESCU: *„Am avut o seară tare frumoasă în acest an și și eroa ca și celelalte să fie cel puțin la fel. Mă bucur mult pentru victorie, pentru calificare, pentru golul înscris de mine la capătul unei acțiuni de chinegramă și pentru acest talent care este Iordănescu, un demn urmaș pentru postul de extremă stîngă în care eu am debutat și m-am afirmat în echipa națională".*

DAVE BOWEN (antrenorul echipei Țării Galilor): *„Acum, cînd jocurile din grupa I s-au epuizat, dați-mi voie să afirm cu toată sinceritatea că echipa României a meritat, indiscutabil, să se califice în sferturile de finală. Și tată pe că mă bazez cînd spun aceasta: joacă un fotbal realist, dispune de jucători cu un ridicat grad de tehnicitate, înzestrați și cu excelente resurse fizice și cu o bună orientare tactică în teren. Noi am căutat să ne apărăm corect șansele. De fapt nu am venit la București cu prezentația de a cîștiga, căci cunoșteam diferența românilor încă din prima noastră confruntare, cea de anul trecut de la Cardiff. Scorul de 2—0 cu care am fost învinși ne satisface, căci dacă nu aveam puțină șansă el putea lua proporții. Apreciez arbitrajul corect, sportivitatea jucătorilor și a publicului și felicit pe această cale pe toți jucătorii echipei României".*

TREVOR MORRIS (secretarul federației galeze): *„Dobrin, Dinu, Lucescu, Iordănescu, iată numai cîteva nume care mi-au încîntat, care m-au făcut la un moment dat să aplaud splendidele lor execuții, să uit chiar că sînt galez. Victoria românilor nu poate fi contestată de nimeni. Au fost mai buni în toate privințele. O asemenea echipă are pe deplin dreptul să se numere printre cele mai bune din Europa. Dacă vor juca așa și în continuare, șansele băieților du, nu se vor opri aici".*

RON DAVIES: *„În campionatul englez în care activez am avut ocazia să mă întîlnesc cu foarte mulți apărători. Și ei sînt la fel de deciși în intervenții. Adversarii mei din defensiva echipei României au jucat fără greșeală. Nu mi-au dat o clipă răgazul să pot suta la poartă, atacînda-mă hotărît, practicînd un joc inteligent la interceptăe și pastul cu precizie. La fel de buni mi s-au părut și atacanții dintre care Dobrin și Iordănescu au strălucit. Cu aceste atuuri cred și firesc ca echipa României să ne învingă și să-și croiască drum spre semifinale".*

MILLINGTON: *„Echipa României și-a apărut sportiv șansele, a practicat un fotbal de calitate și a cîștigat meritat. După cîteva minute mi-am dat seama că atunci cînd jucătorul cu nr. 9 (Dobrin) punea piciorul pe minge va fi pericol la poarta mea. El este un virtuos al balonului și execuțiile sale în-au încîntat. România dispune în clipa actuală de o echipă puternică și dacă va reuși să joace la fel de bine și în continuare cred că poate trece cu succes și peste jocurile din sferturi. Le urez tuturor jucătorilor succes mai departe".*

Angelo Niculescu, sub „tirul" întrebărilor radioului, reprezentat de **Gheorghe Mînaiu**

Radu Nunweiller, primește felicitările vicepreședintelui F.R.F., **Ion Balaș**.

ÎN 7 ZILE

• FINIS CORONAT OPUS • CONTRIBUȚIE... GALEZA LA FRUMUSEȚEA VICTORIEI NOASTRE • ANGELO NICULESCU MERGE MAI DEPARTE • UN NEGLIJAT: CAPITANUL DE ECHIPĂ • APOGEUL UNEI CARIERE • CINE SE ÎNSCRIE?

Finis coronat opus...

Și finalul de ieri a încununat splendid — într-adevăr — opera începută de tricolori în toamna trecută, la 10 octombrie, cînd — pe același stadion — ei debutau în preliminariile Campionatului Europei cu o victorie asupra Finlandei.

Fotbalul nostru se angajă atunci într-o nouă grea încercare a forțelor sale. Cu atît mai grea, cu cît venea **după spectaculoasa și tonica reușită din preliminariile C. M. și după comportarea meritorie din Mexic**, ceea ce crea reprezentativei României — dincolo de cadrul pur competițional, dincolo de clasamentul grupei — **obligații în plus, de confirmare a performanțelor anterioare, de consolidare a unui prestigiu ce prinsese contur ferm.** Și iată că ieri (ca și cu doi ani în urmă, după meciul cu Grecia), **sfîrșitul a încununat din nou opera**: cîștigării unei grupe preliminare a Campionatului mondial, România îi adaugă o nouă performanță certă: calificarea printre primele opt reprezentative continentale.

Aplauze pentru tricolori! Și un îndemn ca în bucuria finalului de ieri să găsească tăria și energia care să-i poarte spre alte finaluri asemănătoare. Pentru că această cursă a fotbalului competițional internațional este, de fapt, fără sfîrșit...

...aspeților noștri de ieri, felicitări și mulțumiri. Galezii nu mai aveau nici o șansă de calificare, se știa de mult. Dar demonstrația de **apărare a șanselor în meci**, abstracție făcînd de cele **în grupă**, pe care ne-au oferit-o elevii lui Dave Bowen, a fost admirabilă. Pentru aceasta **FELICITĂRI!**

Dîrzenia arătată ieri de fotbaliștii insulari a fost însă, dacă ne gîndim bine, în favoarea noastră. În locul unui adversar resemnat, pe care să-l întrecem „la pas" și fără glorie, am avut ieri în față **o echipă tenace, remarcabilă prin dăruirea ei jocului, și care, solicitîndu-i din plin pe „tricolori", obligîndu-i să lupte din toate puterile pentru a se impune, a da** — prin aceasta — **contur victoriei noastre, fortificînd-o.** Pentru aceasta, **MULȚUMIRI**

...oți jucătorii echipei naționale s-au îndreptat, după meci, la vestiar, spre **Angelo Niculescu**, strîngîndu-i mîna, cu stimă, cu încredere și cu recunoștință în priviri. Gest colectiv, grăitor pe care îl înregistrăm pentru încărcătura sa de sensuri și pe care ne oprim să-l comentăm și să-l explicăm pentru că... dragostea nu face casă bună cu analiza.

Am vorbit și noi cu Angelo. Și sîntem în măsură să dăm o veste bună și celor care-l iubesc și celor care-l urăsc: **Angelo merge mai departe**, nu abandonează.

Vestea e bună, pentru cei care-l iubesc, pentru că îe revitalizează încrederea în viitoarele performanțe tricolore...

Dar, vai, e bună și pentru cei care-l urăsc, pentru că le lasă în mîini bîta și în suflet venitul cu care-l așteaptă la vreo colțitură...

...ăieții noștri au făcut la Snagov, pronosticuri. Cel puțin vreo zece dintre ei au dat **2—0**, însoțindu-și pronosticul și de o „profeție" care — evident — îmbrăca mai mult haina dorinței: **un gol va fi marcat de Lucescu!** Ce doreau, în definitiv, „tricolorii", mergînd pe drumul riscant al pronosticului pînă la virajul său cel mai difícil, indicarea marcatorilor? Nimic altceva decît ca acest **brav căpitan de echipă** al lor să ulte episodul neplăcut al ratării penaltiului de acum zece zile și să-și și o dovadă în plus de **prestanță, de consacrare**. Iată că ieri (ca și cu doi ani în urmă, după meciul cu Grecia), **sfîrșitul a încununat din nou opera**: cîștigării unei grupe preliminare a Campionatului mondial, România îi adaugă o nouă performanță certă: calificarea printre primele opt reprezentative continentale.

Bineînțeles, în sfîrșit, tabela de marcaj nu mai suferă nici o modificare în ciuda atacurilor repetate, mai ales ale echipei noastre. O singură dată galezii au fost mai aproape de gol, în min. 78, cînd centrarea lui James l-a găsit liber pe C. Davies, dar acesta a trimis mingea în bară. În rest, terenul a fost stăpînit de jucătorii noștri, victorioși clar în fața unui adversar meritos.

Petre GAȚU

DOCUMENTAR

După **U.R.S.S.** (gr. 4), **Belgia** (gr. 5), **Italia** (gr. 6), **Iugoslavia** (gr. 7) și **R. F. a Germaniei** (gr. 8), **ROMÂNIA** este a șasea țară calificată pentru sferturile de finală ale campionatului Europei (**Ungaria**, gr. 2, și **Anglia**, gr. 3, sînt virtual calificate).

Bilanțul grupei noastre este următorul: **Cehoslovacia — Finlanda** 1—1, **ROMÂNIA — Finlanda** 3—0, **Țara Galilor — ROMÂNIA** 0—0, **Țara Galilor — Cehoslovacia** 1—3, **Cehoslovacia — ROMÂNIA** 1—0, **Finlanda — Țara Galilor** 0—1, **Finlanda — Cehoslovacia** 0—4, **Finlanda — ROMÂNIA** 0—4, **Țara Galilor — Finlanda** 3—0, **Cehoslovacia — Țara Galilor** 1—0, **ROMÂNIA — Cehoslovacia** 2—1, și **ROMÂNIA — Țara Galilor** 2—0.

CLASAMENTUL GRUPEI I

1. ROMÂNIA	6	4	1	1	11—2	9 (+9)
2. Cehoslovacia	6	4	1	1	11—4	9 (+7)
3. Țara Galilor	6	2	1	3	5—6	5
4. Finlanda	6	0	1	5	1—16	1

Golgeterii grupei: **J. Capkovic** (Cehoslovacia) 4 goluri; **Lucescu, Lupescu, Dembrovschi, Dumitrache** (România), **Toshack** (Țara Galilor), **Karko** (Cehoslovacia) cîte 2 goluri.

Driblerii meciului în acțiune. În fotografia din stînga, „vols **Dobrin**", într-un grup de galezi, rămași în admirație. În cea din dreapta, **Iordănescu** i-a pus iorăși pe piciorușe greșit pe adversarii lui.

Foto: S. BAKCI și V. ONESA